

планъ и жертви за *неизвѣстния* кога ще дойде, но *сигуренъ* край.

Проявитѣ на политическия ни развой слѣдъ 1830 г. ставатъ вече по-чести, планомѣрни, организирани. Едно отъ най-първитѣ български възстания слѣдъ тая година бѣ собствено *продължение или повторенъ опитъ на закроеното въ Сливенъ възстание прѣзъ 1829 г.* Думата е за осуетенитѣ приготовления на *капитанъ Мамарчовъ*, уловенъ въ Капиновския мѣнастиръ, 1834 г., издаденъ отъ сина на единъ Еленски чорбаджия. Никакъ не трѣбва да ни се вижда чудно, че дори до освобождението, *огнището на революционнитѣ ни движения бѣ само източна България* — нѣдра на сръдновековна жарава, на окървавени, но закалѣни останки.

Емиграцията ни отъ 1830 г., въ Ромѣния, между редоветѣ на която личаха най-вече сливенскитѣ *завѣраджии*, „улинтири“ и хайдутути, не закѣснѣ да излѣе туй, което нееднократно сж изливали: традиции и натура.

Раковски, комуто се длѣжатъ първитѣ страници отъ политическата ни история до 1868 г., за поле на революционни планове и приготовления избра именно българската емиграция въ Ромѣния. Първото негово гнѣздо тамъ бѣ въ Браила, между гжститѣ сливенски редове. Училището му, дѣто той учеше младитѣ не на молитви и рѣждивѣ елинизъмъ, а на свобода и оржжие, бѣ въ дома на любимия сливенецъ Паскалъ (въ Браила). Първиятъ му опитъ за подигане възстание подъ Дунава е замѣсенъ съ имената на много сливенци, както личи и отъ името на първия прѣдвѣстникъ на *Х. Димитрѣвата епоха*. Думата е за *Х. Ставри*, за когото знаятъ по добрѣ българитѣ оттаткъ Балкана. нежелели неговитѣ съграждани въ Сливенъ. Революционното движение начело съ тоя мжжъ е извѣстно подъ името *Х. Ставрева буна*. То не можеше да се нарече другояче, защото бѣ свързано съ лични инициативи и се ограничи въ извѣстни райони.

Българитѣ слѣдъ 1830 г. не се биеха вече „за въра“, а до извѣстно врѣме „за въра и народностъ“, а слѣдъ това „за Свобода или Смъртъ“ — емблеми на едно раздвижване и покой, които ясно очертаватъ прѣкаранитѣ подъ тѣхъ стажове на съзнание.

Имайки прѣдъ видъ хронологическия редъ при изреждането събитията въ историята на Сливенъ, ние би трѣбвало да споменемъ въ лѣтописенъ редъ всички случаи, въ които сж замѣсени сливенски имена. Въ тоя смисълъ, ние не ще се органичимъ само съ границитѣ на България, както е случая съ движенията отъ 1830 г. до Кримската война (*Капиновско възстание и Велчова Завѣра* въ 1834 г., *Дѣдо Николово възстание* въ 1855 г., и т. н.), но и съ тия вѣнъ отъ България — въ Гърция, Влашко и т. н., дѣто редица сливенци сж